

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 25.695 van 7 april 2009
in de zaak RvV XII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 januari 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 10 december 2008 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. SCHÜTT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. TEIJSEN, die loco advocaat C. COEN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

De verzoekende partij verklaart de Marokkaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1954.

Op 4 juni 2008 dient de verzoekende partij een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in.

Op 10 december 2008 neemt de gemachtigde van de burgemeester van Antwerpen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die op 10 december 2008 ter kennis werd gebracht en als volgt gemotiveerd is:

“In uitvoering van artikel 51 §2/ 51 § 3, derde lid / 52, §3 / 52, §4, vijfde lid (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt de verklaring tot inschrijving / verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (1), aangevraagd op (datum) door (...), geweigerd.

Aan betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 5 dagen (1).

Reden van beslissing (2):

(...)

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie. (...)

2. Rechtspleging.

2.1. Op 9 maart 2009 dient de verwerende partij een aanvulling in op het administratief dossier, dat op 27 januari 2009 overgemaakt werd. Bij brief van 12 maart 2009 verzet de verzoekende partij zich hiertegen en vraagt om deze nieuwe stukken uit de debatten te weren. Hiervoor verwijst de verzoekende partij naar de termijn voorzien door artikel 39/81, eerste lid juncto artikel 39/72, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). De verzoekende partij stelt dat de termijn voor het neerleggen van het dossier al lang verstreken is.

2.1.1. In haar brief van 9 maart 2009 erkent de verwerende partij dat ze, nadat het verzoekschrift haar was meegedeeld, geen volledig administratief dossier heeft neergelegd. Bij de nota met opmerkingen waren slechts een aantal stukken toegevoegd, namelijk het toeristenvisum van K. D., bewijs van Belgische nationaliteit van M. D. en E. B. (ouders van de verzoekende partij), kopie identiteitskaart van H. D., kopie identiteitskaart van R. D., kopie identiteitskaart van S. D., de aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden wegens gezinshereniging van 30 mei 2007, schrijven vanwege de stad Antwerpen van 31 augustus 2007, de beslissing inzake regularisatieaanvraag vanwege de Dienst Vreemdelingenzaken, een aanvraag van verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19 ter) van 4 juni 2008, verslagen van woonstcontroles van 11 juni 2008 en 13 november 2008 en de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat het administratief dossier een wezenlijk onderdeel van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vormt. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelt op basis van dat dossier of de hem voorgelegde handelingen regelmatig zijn. Het administratief dossier dient naast de bestreden handeling zelf, normaal alle stukken te bevatten die tijdens de voorbereiding van de bestreden administratieve handeling zijn bijeengebracht, en moet alle stukken bevatten die volgens de wetten en verordeningen moeten worden opgesteld. Het zou onaanvaardbaar zijn, op gevaar af de doelmatigheid van de rechterlijke controle te schaden, dat de verwerende partij alleen de stukken overlegt waaruit de regelmatigheid van de bestreden handeling kan worden opgemaakt en dat ze de stukken waaruit de onregelmatigheid kan blijken, achterhoudt. Overeenkomstig artikel 39/59, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet worden de door de verzoekende partij aangehaalde feiten als bewezen geacht, tenzij zij kennelijk onjuist zijn, indien de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde (RvS 20 februari 2000, nr. 85.657). Op de vraag om de stukken uit de debatten te weren kan bij gebreke aan wettelijke bepaling evenwel niet worden ingegaan.

3. Onderzoek van het beroep.

3.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 52, §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna het Vreemdelingen-

besluit), van het materieel motiveringsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur.

3.1.1. In het eerste middel stelt de verzoekende partij onder meer dat ze zich voor het verstrijken van de termijn op de gemeente aangemeld heeft om de gevraagde stukken in te dienen. Omdat ze geen afspraak gemaakt had, weigerde de gemeenteambtenaar de stukken in ontvangst te nemen. Daarom heeft ze haar bundel met stukken samen met een begeleidende brief per aangetekend schrijven overgemaakt op 1 september 2008. Deze zending werd op 2 september 2008 door de postbode bezorgd. Zowel haar brief als de inventaris van haar stukkenbundel vermeldt het dossiernummer, zodat de stukken aan het correcte dossier toegevoegd konden worden. De verzoekende partij vervolgt dat tijdens het onderhoud van de verzoekende partij en haar raadsman met een ambtenaar van de betrokken dienst op 23 september 2008 niet meer naar de betrokken stukken werd gevraagd. Op 2 oktober 2008 werd er een opdracht tot woonstcontrole aan de politie gegeven. De verzoekende partij concludeert dat de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht schendt omdat ze geen rekening heeft gehouden met alle door haar voorgelegde stukken. In de mate dat de gemachtigde van de burgemeester deze stukken niet (meer) vond op het moment dat hij een beslissing diende te nemen, is het een manifeste schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tot slot stelt de verzoekende partij dat artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit geschonden is indien de verwerende partij over de stukkenbundel beschikte, maar van oordeel was dat de bijkomende bewijsstukken niet op een correcte wijze waren overgelegd.

3.1.2. De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij per aangetekend schrijven van 1 september 2008 kopieën van haar bewijsstukken overgemaakt heeft. De verwerende partij stelt uitdrukkelijk dat ze de overgemaakte bewijsstukken niet kwijtgespeeld of verkeerd geklasseerd heeft, maar ze niet in overweging genomen heeft enkel en alleen omdat het kopieën waren. De verwerende partij betwist niet dat de documenten zijn overgemaakt binnen de wettelijke voorziene termijn van drie maanden zoals bepaald in artikel 51 van het Vreemdelingenbesluit. De verwerende partij stelt dat kopieën van de noodzakelijke documenten niet als bewijs beschouwd kunnen worden. De verwerende partij concludeert dat de verzoekende partij bijgevolg niet binnen de gestelde termijn aangetoond heeft dat zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie. De motivering van de bestreden beslissing is dus correct.

3.1.3. De verzoekende partij roept de schending van de materiële motiveringsplicht in. Bij deze beoordeling behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling van de in casu voorhanden zijnde gegevens in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. In de uitoefening van zijn wettelijk toezicht is de Raad enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij het nemen van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid daarnaast de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411).

De Raad stelt vast dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 10 december 2008 steunt op artikel 51, §2 / 51, §3, derde lid / 52, §3 / 52, §4, vijfde lid van het Vreemdelingenbesluit.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten heeft gekregen omdat ze niet binnen de gestelde termijn aangetoond heeft dat zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden

als familielid van een burger van de Unie. De verzoekende partij stelt echter in haar verzoekschrift dat zij de door de verwerende partij gevraagde documenten heeft overgelegd en verwijst hiervoor naar het door haar bijgebrachte bewijs van aangetekende verzending. De verzoekende partij stelt dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat met deze stukken rekening werd gehouden.

Uit de aan het verzoekschrift toegevoegde stukken blijkt dat de verzoekende partij haar stukkenbundel op 1 september 2008 aan de verwerende partij overgemaakt heeft. De volgende stukken werden overgemaakt: visum, bewijs van Belgische nationaliteit van haar ouders, kopie identiteitskaart D. H., kopie identiteitskaart D. R., kopie identiteitskaart D. S., aanvraag om machtiging tot verblijf wegens gezinshereniging van 30 mei 2007, schrijven stad Antwerpen van 31 augustus 2007, schrijven stad Antwerpen van 27 februari 2008, beslissing inzake regularisatieaanvraag van 6 februari 2008, uittreksel geboorteakte van de verzoekende partij, nationaal paspoort van de verzoekende partij, *“attestation de charge de famille”*, *“attestation de non propriété”*, bewijzen van geldoverdrachten naar de verzoekende partij in 2001-2002, bewijs van inkomsten van de vader van de verzoekende partij, verbintenis tot tenlasteneming, attest ziekenfonds voor gezinshereniging. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij met deze stukken rekening heeft gehouden. Bijgevolg kan de Raad niet nagaan of de motivering gebaseerd is op de juiste feitelijke gegevens. In de nota met opmerkingen geeft de verwerende partij aan dat ze de stukkenbundel ontvangen heeft. Waar de verwerende partij in de nota met opmerkingen stelt dat ze de stukkenbundel van de verzoekende partij niet diende te betrekken bij haar motivering daar de bundel uitsluitend kopieën bevat, stelt de Raad vast dat deze motivering niet in de bestreden beslissing opgenomen werd. Bijgevolg betreft het een a posteriori-motivering. Een a posteriori-motivering in de nota met opmerkingen van de verwerende partij vermag niet een onregelmatigheid in de bestreden beslissing te herstellen. Een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangetoond.

In die mate is het eerste middel gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 10 december 2008 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven april tweeduizend en negen door:

mevr. M. BEELEN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. BEELEN.